

PRENTSAURREKOA: Manifestaziorako deialdia

EN MI NOMBRE, PAZ Y LIBERTAD. ETA NO
GURE IZENEAN, ASKATASUNA ETA BAKEA. ETA EZ

Bilbao, otsailaren 9a, larunbata, 17:30etan

Beste urte batez, Bakearen aldeko Koordinakundeak *"Indarkeriarik Ezaren Nazioarteko Egunaren"* inguruko manifestaziorako deialdia egiten du, BAKEA, ETAREN desagertzea, bere jarduera terrorista eta etengabeko mehatxua berehala eta behin-betiko bukatzea eskatzeko. Hauxe da-ta, zoritxarrez, ETAK inposatzen jarraitzen duen lehentasuna, indarkeria erabiltzea berehala eta behin betiko baztertzea eskatzen duten herritar gehiengoen ahotsa entzun gabe. Horrexegatik, datorren larunbatean, otsailak 9, Bakearen aldeko Koordinakundeak manifestazioa egingo du aurten ere, ondorengo goiburuarekin:

*En mi nombre, PAZ y LIBERTAD. ETA NO
Gure izenean, ASKATASUNA ETA BAKEA. ETA EZ*

Gogaitasuna eta etsipena azaleratzen dira, batez ere ETA, bere jarduera etenda izan duen denboraldien ostean, lehenera bueltatu denean. Testuinguru mingarri honetan, ezinbestekoa da gure bakearen aldeko konpromisoa berrestea eta, era berean, errealitatearen azterketa lasaia egitea. Indarkeriaren arazoa, eta batez ere, arazo horren konponketa aztertzen badira, argi eta garbi izan behar ditugu funtsezko hiru oinarri: 1) indarkeriari zilegitasuna kentzea, 2) indarkeriaren arazoa eta herri honek dituen gatazka politikoak argi eta garbi banantzea eta 3) indarkeria terroristaren biktima zuzenen aldeko elkartasuna eta aitopena.

Bakearen aldeko Koordinakundeko kideok uste sendoa dogu: indarkeriak gaur egun ez duela –eta ez duela inoiz izan- inongo zilegitasunik eta, ondorioz, ez dagoela indarkeria justifikatuko, babestuko edo azalduko duen arrazoirik. Indarkeria erabiltzea ez da ezinbestekoa izan, gure gizarteko talde txiki batek, indarrez gainerako herritarrak menperatzen saiatzeko, bere borondatez hautatu duen bidea baizik. Horregatik, ETA eta bere ekintzak justifikatzen edo arrazoitzen dituztenak dira indarkeriaren iraunkortasunaren arduradun bakarrak.

ETAREN iraute hau errealitatekanpo dago erabat. Pertsona guztientzako Giza Eskubideen defentsaren ikuskeratik bakarrik gaitzesgarria da, baina, gainera, terrorismoaren erabilerak, une hauetan, gaitzespen eta kondena mailarik altuenak jadesi ditu nazioartean. Testuinguru honetan, eta ez beste inon, ETAK eta bere babesleek jardueran eta, alferrik bada ere, beren ekintzak justifikatu nahian jarraitzen dute.

Egoera honetan, ezin da amore eman oinarri demokratikoen defentsan eta hauek ezin dira zalantzan jarri indarkeriaren bukaerarako edozein prozesutan. ETARI zuzendutako mezua argia izango da: ezin du gure gizarteko garapen politikoari buruzko solasaldietako solaskide izan. Indarkeria erabiltzen jarraitzen dutenek erabilera horri behin betiko eta baldintzarik gabe uko egin diezaiotenean iritsiko da hainbeste irrikatzen dugun bukaera hori. Biziki nahi dugun une hori, indarkeriari

behin-betiko eta baldintzarik gabe uko egitea, ezin da baldintzapean planteatu, etekin politikoak lortzeko negoziaketarako osagai bezala. Behin-betiko bukaeraren hasierako puntua izango da. ETaren eta berau babesten dutenen esku dago, beren erabaki eta erantzukizuna da eta hori ezin dute beste inoren esku utzi, behin eta berriro saiatzen diren bezala.

Gaur egungo testuinguruan, badago beste arrisku bat ere. ETA gaitzesteaz batera, gizarte honen etorkizun politikoari planteamendu ideologiko jakin batzuetatik heltzen dioten proposamen eta ekimenak aurkezten dira, baina, era berean, horien garapenak bakera hurbilduko gaituela defendatzen da. Planteamendu hau guztiz arriskutsua da, horrekin ETA adi-adi, helburu politiko jakin batzuk lortzeko zain, egotea ahalbideratzen dugulako. Jakina, gizarteak biziki irrikatzen du bakea, baina ezin da ETaren indarkeriaren bukaera estatus politiko jakin baten lorpenaren ostean jartzen duen planteamendurik onartu. Hau horrela balitz, ETA eta bere indarkeria legitimatuko genituzke.

ETaren indarkeria egundoko zailtasuna da politika normalizatua garatzeko, batez ere aukera politiko nazionalistentzat, mehatxuak beraiei zuzenduta daudelako gehien bat. Era berean, ETAk ezin du geldiarazi, eta are gutxiago protagonizatu, etorkizun politikoaren garapena. Beraz, bi baieztapen hauek lotzeak –politika egin indarkeria egon arren eta ETaren tutoretza politikoa deuseztatuz- hauxe eskatzen digu: gizarte honen etorkizun politikoari buruzko edozein proposamen esanguratsu indarkeriarik gabe egongo zatekeena baino adostasun handiagoaz kudeatzea eta garatzea. Hauxe da ETA egoteagatik eta politikan terrorismoaren bidez sartzeko egiten duen saiakeragatik ordaindu beharko genukeen bidesari demokratikoa. Gizartearen aniztasunaren aitortpenak izan beharko luke adostasun horren oinarria eta nazionalistek eta ez nazionalistek parte hartu beharko lukete, eztabaida horretan sartu nahi duelako ETAk, aniztasuna ukatuz, mehatxatuz eta balizko asmo politiko batzuk aurkeztuz.

Beste alde batetik, terrorismoaren iraupen tamalgarri eta nekagarriak ez du murriztu behar, ezta gutxiago ere, gure eskakizuna eta terrorismoaren aurkako ezinbesteko borrokan Giza Eskubideak eta oinarri demokratikoak zehatz-mehatz errespetatuko dira. Dena ez da bidezkoa terrorismoaren aurkako borrokan. Oinarri honen defentsa tinko eta argiak Zuzenbide Estatu sendotzen du, eta tartean dauden estamentu guztiok –erakundeak, alderdi politikoak eta gizartea- gogotsu defendatu behar dugu oinarri hau hilketa justifikatzen duten eta, horrela, demokraziaren eta Giza Eskubideen balizko defentsa indargabetzen dutenen aurrean.

Terrorismoaren biktimek zuzenean sufritu dituzte eta sufritzen dihardute gizarte osoari, bere aniztasunari eta bere etorkizunaren inguruan askatasunez erabakitzeko gaitasunari zuzendutako eraso terroristaren ondorioak. Gizartearen aurkako eraso larri hauek eta ondorio tragiko hauek ezin dira alde batera utzi. Izuaren gauzatzearen emaitzarik dramatikoa diren biktimak egoteak berak bultzatu beharko luke gizartea ETaren totalitarismoaren aurka. Biktimak aitortzeak gidatu behar gaitu bakerako bidean. Otsailaren 9ko manifestazioan, ETaren desagerpena eskatzean, gure gizartearen aurkako terrorismoaren erasoaren biktima izan diren gizon eta emakumeei omenaldia egingo diegu eta oroitzapen berezia izango dugu Fernando Trapero eta Raúl Centeno ETaren intolerantziaren azken biktimeentzat.

**COORDINADORA GESTO POR LA PAZ DE EUSKAL HERRIA
EUSKAL HERRIKO BAKEAREN ALDEKO KOORDINAKUNDEA**

Ez dugu kanpoan geratu nahi. Ez dugu onartzen indarkeria gurekin zerikusia duen edozein arrazoiren izenean egitea. Behar-beharrezkoa da gaur ere, bakea eta askatasuna geure eskubideak direla jendaurrean hots egitea, geroaren diseinua guztioi dagokigula eta demokraziaren eta, aniztasuna onartuz, bakearen bideetatik eraiki gura dugula adieraztea. Gainerakoak, bizia eta Giza Eskubideak ukatzeak, totalitarismoak, intolerantziak, gauza guztiak indarkeriaren menpe jartzeak... ez digu balio. Horregatik, dei egiten diegu herritarrei, ondorengo goiburupean egingo dugun ibilaldian parte har dezaten:

*En mi nombre, PAZ y LIBERTAD. ETA NO
Gure Izenean, ASKATASUNA ETA BAKEA. ETA EZ*

Manifestazioa Bilboko Jesusen Bihotza plazatik abiatuko da otsailaren 9an, arratsaldeko 17,30etan eta Udaletxean bukatuko da. Ibilaldi hau, aniztasunetik, ETAREN intolerantzia eta totalitarismoaren aurrean, bake nahian biltzen gaituen oihu bihurtuko ahal da!

EUSKAL HERRIKO BAKEAREN ALDEKO KOORDINAKUNDEA
2008ko otsailaren 2an

